

Сега ще СТАНА

Събота следобед

За изучаване през седмицата: Псалми 18:3-18; Псалми 41:1-3; Второзаконие 15:7-11; Псалом 82; Псалми 96:6-10; Псалми 99:1-4; Римляни 8:4.

Стих за запаметяване: „Поради насилствуването над сиромасите, поради въздишките на нуждаещите се, Сега ще стана, казва Господ; Ще туря в безопасност онзи когото презират.“ (Псалми 12:5).

Нашият век не е единственият, в който бушуват злото, несправедливостта и потисничеството. Псалмистите също са живели в такова време. Следователно освен всичко друго Псалмите са и израз на Божието негодувание срещу насието и потисничеството в света, в нашия свят, както и този на псалмистите.

Да, Господ е дълготърпелив и сдържа гнева Си в Своето голямо търпение, като не иска никой да погине, но да се покае и да промени пътищата си (2 Петър 3:9-15). И въпреки че Божието подходящо време за Неговата намеса невинаги съвпада с човешките очаквания, приближава денят на Божия

съд (Псалми 96:13; Псалми 98:9). Просто докато настъпи този ден, ние трябва да се доверим на Бога и на Неговите обещания.

Само Създателят, Чийто престол е основан на правда и правосъдие (Псалми 89:14; Псалми 97:2), може да осигури, със Своя суверен съд, стабилност и благоденствие на света. Двойният аспект на божествения съд включва освобождение на потиснатите и заличаване на нечестивите (Псалми 7:6-17).

Това ни е обещано и то наистина ще дойде един ден – но в Божието време, не в нашето – възглед, който псалмистът подчертава.

** Прочете урока от тази седмица, за да се подготвите за съботата, 10 февруари.*

Величественият Воин

Прочетете Псалми 18:3; Псалми 76:3-9,12 и Псалми 144:5-7 .
Как е описан Господ в тези стихове? Какво ни предават тези образи за Божията готовност да избави Своя народ?

Тези химни прославят Господа за Неговата благоговейна мощ над силите на злото, заплашващи Неговия народ. Те изобразяват Бога в Неговото величие като Воин и Съдия. Образът на Бога като Воин е често срещан в Псалмите и подчертава суровостта и неотложността на Божия отговор на виковете и страданията на Неговия народ.

„И гръмна Господ от небето, Всевишният даде гласа Си, град и огнени вългени. И прати стрелите Си и ги разпръсна. Да! Светкавици в изобилие – и ги смути. Тогава се разкриха коритата на водите, откриха се основите на вселената от Твоето изобличение, Господи, от духането на дъха на ноздрите Ти” (Псалми 18:13-15).

Чистата решителност и мащабът на Божието действие трябва да разсее всяко съмнение относно Неговата всеобхватна грижа и състрадание към страдащите или относно способността Му да победи злото. Просто трябва да изчакаме да го направи.

В крайна сметка дори когато Божиите хора, като Давид, участват във война, избавлението не идва с човешки средства. В многобройните си битки срещу враговете на Божия народ цар Давид възхвалява Бога като Единствения, Който е извоювал всички победи. Давид лесно би могъл да си припише заслугите за случилото се, за многобройните успехи и

триумфи, но неговото мислене не е такава. Той знае кой е Източникът на силата му.

Макар Давид да заявява, че Господ учи ръцете му да воюват (Псалми 18:34), никъде в Псалмите не разчита на бойните си умения. Вместо това Господ се бори за Давид и го избавя (Псалми 18:47,48).

В Псалмите цар Давид, който е известен като велик воин, поема ролята си на умел музикант и възхвалява Господа като единствения Избавител и Поддръжник на Неговия народ (Псалми 144:10-15). Хвалението и молитвата към Господа са източниците на сила на Давид, а те са по-могъщи от всяко военно оръжие. Само на Бога трябва да се вярва и да му се покланяме.

Каквито и дарби, умения и успех да сте имали в живота, защо винаги трябва да помните кой е техният източник? Каква опасност ви заплашва, ако забравите този източник?

Справедливост за потиснатите

Прочетете Псалми 9:18; Псалми 12:5; Псалми 40:17; Псалми 113:7; Псалми 146:6-10 и Псалми 41:1-3 . Каква вест се съдържа тук за нас днес?

Бог проявява специална грижа и внимание за справедливостта по отношение на различните уязвими групи от хора, включително бедните, нуждаещите се, потиснатите, сираците, самотните, вдовиците и чужденците. Псалмите, подобно на Закона и Пророците, са категорични по този въпрос (Изход 22:21-27; Исаия 3:13-15).

Много псалми използват израза „бедните и нуждаещите се“ и избягват да представят потиснатите в изключително национален и религиозен план. Това се прави, за да се подчертае универсалната грижа на Бога за цялото човечество.

Фразата „бедни и нуждаещи се“ не се ограничава до материална бедност, а също така означава уязвимост и безпомощност. Изразът се позовава на Божието състрадание и предава идеята, че страдащият е сам и няма друга помощ освен Бога. Описанието на „бедните и нуждаещите се“ е свързан с искреността, правдивостта и любовта на човек към Бога, разкрити чрез изповядване на пълната зависимост от Господа и отказ и от най-малката следа на самоувереност и самохвалство.

Междувременно грижата за угнетяваните (Псалми 41:1-3) изявява верността на хората към Бога. Злините, извършени срещу уязвимите, са особено отвратителни грехове в библейската култура (Второзаконие 15:7-11). Псалмите

вдъхновяват верните да надигнат глас срещу всяко потисничество.

Нещо повече, те подчертават колко безполезно е да се основава доверие върху нетрайните човешки средства като върховен източник на мъдрост и сигурност. Божият народ трябва да устои на изкушението да положи върховната си вяра за спасение в човешки водачи и институции особено когато те се отделят от Божиите пътища.

В Своята благодат нашият Господ се отъждествява с бедните, като Сам става беден, така че чрез Неговата бедност мнозина да се обогатят (2 Коринтяни 8:9). Богатствата на Христос включват освобождение от всяко потисничество, причинено от греха, а Той ни обещава вечен живот в Божието царство (Откровение 21:4). Исус Христос изпълнява обещанията на Псалмите като божествен Съдия, Който ще съди всяко грубо отношение към нуждаещите се, както и пренебрегването на дълга към тях (Матей 25:31-46).

Колко често мислим за „бедните и нуждаещите се“ сред нас и какво правим за тях?

Кога, Господи, ще съдиш нечестивите?

Господ поверява на водачите на Израил власт, за да поддържат справедливостта в Израил (Псалми 72:1-7,12-14). Израилевите царе би трябвало да упражняват властта си съобразно Божията воля. Основна грижа на водачите трябва да бъде осигуряването на мира и справедливостта в страната и грижата за социално уязвимите. Само тогава земята и целият народ ще благоденстват. Царският престол се укрепва чрез верността към Бога, а не чрез човешка сила.

Прочетете Псалом 82 . Какво се случва, когато водачите изопачат справедливостта и потискат хората, които са призвани да защитават?

В Псалом 82 Бог обявява Своите присъди над покварените съдии на Израил. „Боговете“ (Псалми 82:1,6) очевидно не са нито езически божества, нито ангели, защото те никога не са били натоварени със задачата да осигуряват справедливост на Божия народ и затова не могат да бъдат съдени, че не са я изпълнили. Обвиненията, изброени в Псалми 82:2-4 , отразяват законите на Тората, идентифицирайки „боговете“ като водачите на Израил (Второзаконие 1:16-18; Второзаконие 16:18-20; Йоан 10:33-35). Бог пита „човешките синове“ дали съдят справедливо и тяхното наказание е прогласено, защото са признати за несправедливи. Водачите се люшкат в тъмнината без знание (Псалми 82:5), понеже са отхвърлили Божия закон, светлината (Псалми 119:105).

Писанието непоколебимо поддържа възгледа, че Господ е единственият Бог. Той споделя Своето управление на света с определени човешки водачи като Негови представители

(Римляни 13:1). Колко често обаче тези човешки представители, както в историята, така и днес, са изопачавали възложената им отговорност?

Псалом 82 с нескрита ирония изобличава вероотстъпничеството на някои водачи, които вярват, че са „богове“ над останалите хора. Въпреки че Бог дава власт и привилегии на израилевите водачи, така че да бъдат наречени „синове на Всевишния“ и да Го представляват, Той се отрича от нечестивите водачи. Напомня им, че са смъртни и се подчиняват на същите морални закони като всички хора. Никой не е над Божия закон (Псалми 82:6-8).

Бог ще съди целия свят; Божият народ също ще отговаря пред своя Господар. Както водачите, така и народът трябва да подражават на примера на Божествения Съдия и да възлагат върховната си надежда на Него.

Каква власт имате над другите? Колко справедливо и честно упражнявате тази власт? Бъдете внимателни!

Излей негодуванието Си

Прочетете Псалми 56:6-8; Псалми 69:22-28; Псалми 83:9-17; Псалми 94:1,2 и Псалми 137:7-9 . Какви чувства предават тези псалми? Кой нанася съдбовната присъда в тях?

Някои псалми умоляват Бога да отмъсти на отделни хора или народи, които смятат да навредят или вече са навредили на псалмистите или на народа. Тези Псалми могат да звучат объркващо поради острия си език и очевидното несъответствие с библейския принцип за любов към враговете (Матей 5:44).

И все пак възмущението на псалмиста пред лицето на потисничеството е нещо добро. Това означава, че той възприема правилното и погрешното по-сериозно от много хора. Вълнува се, дори много, от злото, което се върши по света, не само спрямо него, но и спрямо всички останали.

Въпреки това никъде псалмистът не предлага самият той да бъде средството за отмъщение. Вместо това оставя възмездието единствено в Божиите ръце. Псалмите призовават за божествените заветни проклетия (Второзаконие 27:9-16) и умоляват Бога да подейства, както е обещал.

Псалмите са пророчески свидетелства за предстоящия Божи съд; те не са просто молитви на псалмиста. Псалом 137 отразява прогласяването на божествената присъда над Вавилон, както е видно и в Пророците. Опустошението, което вавилонците нанасят над други народи, ще се върне обратно върху главите им. Псалмите предават божествените

предупреждения, че злото няма да остане безнаказано завинаги.

Божието възмездие се измерва със справедливост и благодат. Божиите чеда са призвани да се молят за онези, които ги измъчват, и дори да се надяват за тяхното обръщане (Псалми 83:18; Йеремия 29:7).

Въпреки това, докато се стремим да съобразим тези псалми с библейските норми за любов към враговете, трябва да внимаваме да не омаловажим агонизиращото преживяване, изразено в тях. Бог признава страданието на Своите чеда и ги уверява, че „скъпоценна е пред Господа смъртта на светиите Му“ (Псалми 116:15). Божественият съд задължава Божия народ да надигне глас срещу всяко зло и да се стреми към идването на Божието царство в неговата пълнота. Псалмите също дават глас на страдащите, като ясно подчертават, че Бог познава тяхното страдание и че един ден справедливостта ще възтържествува.

Кой понякога няма мисли или фантазии за отмъщение на онези, които са причинили на него или на негови близки ужасни злини? Как тези псалми могат да ви помогнат да поставите тези чувства в правилната им перспектива?

Божият съд и светилището

Прочетете Псалми 96:6-10; Псалми 99:1-4 и Псалми 132:7-9,13-18 . Къде се провежда Божият съд и какви са приложенията на отговора на този въпрос за нас? Как светилището ни помага да разберем как Бог ще се справи със злото?

Господните съдби са тясно свързани със светилището. То е средата, в която се преобразява разбирането на псалмиста за проблема със злото (Псалми 73:17-20). Светилището е определено като място за божествено отсъждане, както е разкрито от съда на Урим (Числа 27:21) и от съдебния нагръдник на първосвещеника (Изход 28:15,28-30). Съответно много псалми описват Бога на престола Му в светилището, готов да съди света за неговия грях и зло.

В светилището се разкрива спасителният план. В езичеството грехът се разбира предимно като физическо петно, което трябва да бъде заличено чрез магически обреди. За разлика от това, Библията представя греха като нарушение на Божия морален закон. Божията святост означава, че Той обича справедливостта и правдата. По същия начин Божият народ трябва да се стреми към справедливост и праведност и трябва да се покланя на Бога в Неговата святост. За да направят това, хората трябва да спазват Божия закон – израз на Неговата святост.

Така светилището е място за опрощение на греха и възстановяване на правдата, както е посочено от умилостивилището на Божия престол и „жертвите с правда“ (Второзаконие 33:19; Псалми 4:5).

И все пак „Бог-Който-Прощава“ отмъщава за нечестивите дела на непокаяните (Псалми 99:8). Практическите последици от това, че светилището е мястото на божествения съд, се виждат в постоянното осъзнаване на Божията святост и изискванията за праведен живот според Неговите заветни изисквания.

Господният съд от Сион води до благополучието на праведните и поражението на нечестивите (Псалми 132:13-18). Светилището насърчава радостните очаквания за идването на Господа като Съдия, особено по време на Деня на умилюстивението. По същия начин Псалмите укрепват сигурността относно предстоящото идване на божествения Съдия (Псалми 96:13; Псалми 98:9), а именно Исус Христос в небесното светилище (Откровение 11:15-19).

Прочетете Римляни 8:34 . Как този стих ни показва, че дейността на Христос в небесното светилище е добра новина за Неговия народ?

Разширено изучаване: Прочетете главата „Блаженствата“ от кн. „Мисли от планината на благословието“ на Елън Уайт.

Псалмите са протест срещу човешкото безразличие към несправедливостта; те са отказ да се приеме злото. Мотивирани са не от желание за отмъщение, а от ревност да се прослави Божието име. Следователно за праведните е подходящо да се радват, когато видят Божието отмъщение спрямо злото, защото по този начин Божието име и Неговата справедливост биват възстановени в света (Псалми 58:10,11). Псалмите задължават хората да надигнат глас срещу злото и да търсят идването на Божието царство в неговата пълнота. В тях ни е дадена увереност в божествената утеха и освобождение. Господ ще се възправи!

„Когато ви хулят и ви гонят – казва Исус – радвайте се и веселете се.“ Той посочва на Своите слушатели като „пример на злострадание и на твърдост“ (Яков 5:10) пророците, които бяха говорили в Господното име. Авел, първият християнин от Адамовите деца, умира като мъченик. Енох „ходеше по Бога“, но светът не го разбра. Присмиват се на Ной и го мислят за фанатик и фантазьор. „Други пък са подложени на присмехи и бичувания, а още и окови, и тъмници.“ „А други бяха мъчени, защото, за да получат по-добро възкресение, не приемаха да бъдат избавени“ (Евреи 11:36,35)“ (Уайт, Е. Мисли от планината на благословието. Стр. 33 – англ. изд.)

Въпроси за разискване:

- 1. Тъй като болезненото осъзнаване на злото в света може да накара човек да се запита дали Господ наистина царува, как можем да изградим непоклатима вяра, която да устои дори при изкушение? Тоест върху какво трябва да се фокусираме, за да съхраним вярата си в Божиата любов, доброта и сила? Какво следва да ни каже Кръстът за Бога и за Неговия характер?**

- 2. Защо е важно да не разчитаме на човешки средства (водачи, институции и социални движения) като върховна мъдрост и решение за справедливост в света, а да разчитаме единствено на Божието Слово и съд?**
- 3. Какви са практичните последици от истината, че светилището е мястото на божествения съд?**
- 4. Как бихме могли да си обясним острия език на някои псалми? Как този език ни помага да надникнем в човешкото естество на техните автори?**

Тази събота, 10.02.2024 г. , ще се молим за църкви „Трявна“ и „Тутракан“ с групата в с. Попина .